

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/118/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220010166
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3220010166.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému M. A., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí dňa 8. decembra 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 14. októbra 2020, sp. zn. 3T/55/2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.e), ods.3 Tr.por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný M. A., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., A.
M. č. XX/X, t. č. v ÚVV Ilava

o d s u d z u j e :

Podľa § 294 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. n), písm. d) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona a § 39 ods.2 písm.d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 14. októbra 2020, sp. zn. 3T/55/2020, bol obžalovaný M. A. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, v bode 2/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona a v bode 3/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v období rokov 2010 až 2015 pravdepodobne vo Viedni si zabezpečil strelnú zbraň - brokovnicu Lancaster kal. 16/16 výrobné číslo 57758, ktorá podlieha evidencii a patrí do kategórie C podľa zákona č. 190/2003 o zbraniach a strelive a strelivo do brokovej zbrane v počte

3 ks s označením RWS/GECO ROTTWEIL 3,5 mm, ktoré strelivo môže nadobudnúť len na základe zbrojného preukazu a túto zbraň spolu s uvedeným strelivom od presne nezistenej doby v období rokov 2010 až 2015 až do 15.55 hod. dňa 02.04.2020 bez oprávnenia prechovával na presne nezistenom mieste pravdepodobne v mieste svojho bydliska v rodinnom dome v Obci V., ul. A. M. č. XX/X, hoci od 07.10.2015 nie je držiteľom zbrojného preukazu, ktorú zbraň a strelivo dňa 02.04.2020 podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku dobrovoľne vydal pre účely trestného konania,

2/ v presne nezistenom čase pravdepodobne v mesiaci marec 2020 v V. v rodinnom dome súpisné číslo XX/X, v ktorom býva spolu s poškodeným A. A., nar. XX.XX.XXXX, ktorý je jeho bratom, v spálni rodinného domu po predchádzajúcom verbálnom konflikte vybral zo skrine dlhú strelnú zbraň, ktorej hlaveň namieril na poškodeného so slovami: "nedrgaj do mňa, lebo ťa odjem", na čo sa poškodený zľakol a išiel zo spálne preč, čo u poškodeného vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie,

3/ presne v nezistenom čase približne v roku 2000 na presne nezistenom mieste si zabezpečil strelivo - spolu 548 ks nábojov rôzneho kalibru od rôznych výrobcov, ktoré podľa § 2 písm. g) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov sú strelivom, ktoré podľa § 12 ods. 1 uvedeného zákona môže nadobúdať do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz a toto strelivo hoci od 07.10.2015 nebol držiteľom zbrojného preukazu prechovával v mieste svojho trvalého bydliska v Obci V., ul. A. M. č. XX/X v rodinnom dome, v letnej kuchyni a garáži až do 14.35 hod. dňa 03.04.2020, kedy uvedené strelivo vydal dobrovoľne počas domovej prehliadky.

Za to bol obžalovaný M. A. odsúdený podľa § 294 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. n), písm. d) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona a § 39 ods. 4 Tr. zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky, na výkon ktorého obžalovaného okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu okresný súd tiež uložil trest prepadnutia veci a to dlhej strelnej zbrane - broková dvojka systému Lancaster, ruskej výroby, zn. TOZ model B, kalibru 16/16-70, výrobné číslo 57758, výrobcu TOZ-Tula a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona tiež ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním obžalovaný M. A. pre nesprávnosť výrokov o treste. V písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol doslovne nasledovné: Ku skutkom, ktoré sú mi kladené za vinu som sa priznal, keď som v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku urobil vyhlásenie o tom, že som vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Moje konanie, ktorého som sa dopustil, ako aj jeho následky ma mrzia, avšak som pripravený znášať ich následky. Takisto vyhlasujem, že i napriek môjmu vysokému veku mám do ďalšieho života skúsenosť, ktorá ma rozhodne od páchania akejkoľvek ďalšej trestnej činnosti raz a navždy odradila. Čo sa týka mojej osoby, bol som držiteľom zbrojného preukazu do roku 2015, a to po dobu 29 rokov. Keďže som sa narodil tesne po druhej svetovej vojne, ako povojnové dieťa som sa prakticky od útleho veku dostával do kontaktu s rôznymi pozostatkami zbraní a techniky z tohto obdobia a neskôr, vzhľadom k polohe obce, v ktorej bývam od narodenia (ktorá je obkolesená lesmi), i k rôznym poľovným zbraniam. Značená časť môjho života je preto úzko spätá so strelnými zbraňami, avšak uvádzam, že moje vnímanie strelnej zbrane je iné, ako väčšiny ostatných ľudí. V mojom prípade ide výhradne o záľubu k zbraniam z hľadiska technického a historického a nie o vnímanie strelnej zbrane ako prostriedku umožňujúceho niekomu ublížiť, či dokonca ho usmrtiť. Preto som neodolal i ponuke prijať od muža, ktorého som vo Viedni opatroval, dar, ktorým bola práve broková dvojka systému Lancaster (bod 1./ rozsudku), pričom som bol navyše i presvedčený o tom, že moje konanie nie je ilegálne, keďže v tom čase som bol držiteľom zbrojného preukazu aj pre túto skupinu/ druh strelných zbraní. Aby som však do budúcnosti vylúčil v súvislosti s touto zbraňou akékoľvek problémy, chcel som ju pri najbližšej zbraňovej amnestii riadne zaevidovať, čo som však žiaľ nestihol. Ako som to už viackrát uviedol, túto zbraň, ktorú som považoval za cennú z historického/zberateľského i technického hľadiska, som mal výlučne za účelom zberateľským, pričom túto som použil iba jeden jediný raz, a to vtedy, keď som s ňou strieľal na kunu, ktorá mi kradla sliepky. Čo sa týka zbraní a streliva, vo vzťahu k bodu 3./ rozsudku si opakovane dovoľujem uviesť, že išlo o strelivo, ktoré som si zabezpečil legálne v čase, keď som bol riadnym držiteľom zbrojného preukazu. Tu si takisto dovoľujem podotknúť to, že podľa mojej vedomosti ani zákon o strelných zbraniach a strelive osobitne neupravuje to, ako postupovať pri zmene držby zbraní vo vzťahu k nim prináležiacemu strelivu. Preto došlo k tomu, že zbrane, ktoré som

vlastnil a ktoré sme v roku 2013 prepísali na môjho syna P. C. A., som mu samozrejme i odovzdal, ale strelivo, keďže toto sa neprepisuje, zostalo pozabúdané doslova po všetkých kútoch rodinného domu, ktorý obývam. Čiže aj vzhľadom k môjmu veku a zdravotnému stavu sa v mojom prípade nejedná o osobu (aktívne) sa podieľajúcu na obchodovaní so zbraňami a/alebo strelivom, resp. osobu, ktorá by mohla byť v súvislosti s držbou strelných zbraní a/alebo streliva akokoľvek nebezpečná pre spoločnosť. Pokiaľ ide o skutok č. 2, tu si v stručnosti dovoľujem uviesť, že išlo o bežnú roztržku medzi mnou a mojím bratom, pričom každá zo strán má svoju verziu priebehu skutkového deja (pričom mi nedá nedodať, že zbraň som na neho určite nikdy v živote nevytiahol). O tom, že navyiac išlo konflikt, ktorý bol vyvolaný samotným poškodeným - mojím bratom A., a nie mnou, mimochodom svedčí i to, že vo vymedzení skutku v skutkovej vete rozsudku je poňatý údajný výrok poškodeného, cit. : „Nedrgaj do mňa, lebo ťa odj “. Aj to podľa môjho názoru vypovedá o tom, že celý konflikt vyvolal práve môj brat, ktorý do mňa zrejme drgal. Avšak, v kontexte skutkov vymedzených v bode 1./ a 3./ rozsudku, s prihliadnutím na môj veľmi zlý zdravotný stav, ako aj s cieľom ďalej nejatriť rany, ktoré vznikli vo vzťahu medzi mnou a mojím bratom a v neposlednom rade i v snahe ušetriť i brata - poškodeného, ktorý tiež trpí zlým zdravotným stavom, ďalších nepríjemností - napríklad v podobe jeho výsluchov, ďalších pojednávaní atď., rozhodol som sa i k tomuto skutku zaujať postoj, ktorý som deklaroval v úvode hlavného pojednávania a ktorý vyústil do môjho vyhlásenia o vine. Ako som to už uviedol, v každom prípade je i toto dostatočným poučením a výstrahou k tomu, aby som sa v budúcnosti vystríhal akéhokoľvek obdobného konania, a to nielen voči poškodenému, čo koniec koncov preverí čas, keďže sme obaja, teda ja i brat - poškodený, „odsúdení“ na ďalšie spoločné súžitie v našom rodinnom dome, v ktorom som aj vzhľadom k záverom vyplývajúcim zo znaleckého posudku vyhotoveným v konaní MUDr. A. F. (Centrum duševného zdravia s.r.o.), odhodlaný prestať s užívaním alkoholických nápojov. Zároveň týmto deklaram, že som pripravený viesť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život a byť plnohodnotným členom spoločnosti. S poukazaním na vyššie uvedené skutočnosti, uskutočnené vyhlásenie o vine, môj mimoriadne zlý zdravotný stav (ktorý som deklaroval napríklad i v prípravnom konaní v podobe „Žiadosti o premiestnenie z ÚVV a ÚVTOS Ilava do Nemocnice pre obvinených a odsúdených Trenčín“), okolnosti prípadu a predchádzajúci spôsob života mám za to, že by mi v danom prípade mal súd uložiť ešte o niečo miernejší trest odňatia slobody. Navrhol preto, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd, napadnutý výrok rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zrušil a aby vo veci sám rozhodol tak, že mu podľa § 294 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. n), písm. 1), písm. d) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona per analogiam uloží úhrnný trest odňatia slobody v trvaní nepresahujúcom dva (2) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

K písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor v tom smere, že obhajca obžalovaného vo svojom odôvodnení odvolania poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný nie je obchodníkom so zbraňami v pravom slova zmysle a so zbraňami od malička vyrastal, pričom do roku 2015 bol riadnym držiteľom zbrojného preukazu. Poukazuje tiež na svoju spoluprácu s orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom, keďže sa ku skutkom priznal a urobil pred súdom vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo skutkov uvedených v obžalobe, ďalej tým, že mal v úmysle zbraň vydať pri najbližšej zbraňovej amnestii a poukázal aj na svoj zhoršený zdravotný stav. Vzhľadom na uvedené obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil, aby sám uložil obžalovanému úhrnný trest neprevyšujúci 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Prokurátor sa stotožňuje s výrokom o vine, ako aj výrokom o treste uvedeného rozsudku a nemá žiadne výhrady ani voči konaniu, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo. Čo sa týka dôvodov odvolania prezentovaného obhajcom obžalovaného, obžalovaný M. A. síce skutočne urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobe a jeho vyhlásenie bolo súdom prijaté. Čo sa však týka samotnej ľútosti nad svojím konaním, ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. 1) Trestného zákona možno obžalovanému priznať iba úprimnú ľútosť, čo v prípade obžalovaného nie je naplnené. Obžalovaný síce z formálneho hľadiska vyslovil akési slová ľútosti nad tým čo ho postihlo, avšak tieto nemožno interpretovať ako úprimnú ľútosť nad činmi, ktoré spáchal. Jeho postoj najlepšie vyjadruje jeho vyjadrenie prednesené na hlavnom pojednávaní právom posledného slova, kde uviedol „ja sa na brata nehnevám, ani sa na neho nebudem hnevať, pokiaľ budeme spolu žiť.“ Už z tohto samotného vyjadrenia je zrejmé, že jedinú, čo obžalovaný úprimne ľutuje je to, že brat na neho v strachu o svoj život, keď sa mu obžalovaný vyhrážal so zbraňou v ruke, privolať hliadku polície, ktorá následne v jeho dome našla nielen nelegálne držanú strelnú zbraň, ale tiež nelegálne držané strelivo v značnom množstve. Aj samotné odvolanie obžalovaného je evidentne

koncipované nie v zmysle úprimnej ľútosti nad svojimi činmi, ale toto je plné polemik; či už vo vzťahu ku skutku v bode 2, kde v odvolaní uvádza, že „išlo o bežnú roztržku medzi mnou a mojím bratom, pričom každá zo strán má svoju verziu priebehu skutkového deja,“ ako aj vo vzťahu ku skutku v bode 3, kde o.i. uvádza, že „ani zákon o strelných zbraniach a strelive neupravuje osobitne neupravuje to, ako postupovať pri zmene držby zbraní vo vzťahu k nim prináležiacemu strelivu.“ Už zo samotných vyjadrení obžalovaného, tak v konaní pred súdom, ako aj v podanom odvolaní je evidentné, že jeho vyhlásenie o vine a deklarovaná ľútosť boli učené výlučne z vypočítavosti a nie skutočnej a úprimnej ľútosti nad svojim protiprávnym správaním v snahe dosiahnuť nižší trest, pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu, ktorý mu aj s poukazom na jeho vek a zhoršený zdravotný stav už bol priznaný súdom prvého stupňa, keď mu tento uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Vek obžalovaného, zdravotný stav a určité napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní bolo skutočne potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu a preto sa aj intervenujúci prokurátor po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať odvolanie v neprospech obžalovaného, na strane druhej pre ďalšie znižovanie trestu uloženého súdom prvého stupňa už nie sú dané žiadne dôvody. Čo sa týka obhajobných tvrdení o tom, že obžalovaný bol povojnové dieťa vyrastajúce v prítomnosti zbraní, bol dlhoročným držiteľom zbrojného preukazu ako aj tvrdenia, že zbraň chcel odovzdať pri najbližšej zbraňovej amnestii, tieto sú vyslovene účelové a vypočítavé, ako v konečnom dôsledku aj celkový postoj obžalovaného v priebehu prípravného a následného súdneho konania a podľa názoru prokurátora sa jedná len o snahu obžalovaného zľahčovať závažnosť svojej trestnej činnosti. Po oboznámení sa s odôvodnením odvolania podaného obhajcom obžalovaného preto prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne zamietol odvolanie obžalovaného podané prostredníctvom jeho obhajcu ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 8. decembra 2020 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 13. novembra 2020, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného M. A. je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výrokov o vine, ktoré nebolo a ani nemohlo byť napadnuté odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného M. A. o vine je neodvolateľné, a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom, avšak uložená výmera trestu odňatia slobody stanovená okresným súdom na tri roky je neprimeraná, príliš prísna.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2020 prijal vyhlásenie obžalovaného M. A. v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por.. Obžalovaný M. A. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., t. j. uznal vinu za spáchané skutky uvedené v obžalobe (v bode 1/ obžaloby pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, v bode 2/ obžaloby pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona a v bode 3/ obžaloby pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona). V zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. okresný súd uznesením vyhlásil, že vykoná dokazovanie len ohľadom trestu.

Okresný súd následne vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy za účelom objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie. So zreteľom na to, že obžalovaný M. A. urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., t. j. uznal vinu za spáchané skutky uvedené v obžalobe, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa.

Odvolací súd však zistil, že súd prvého stupňa nepostupoval správne pri ukladaní trestu odňatia slobody a to konkrétne pri určení výmery trestu obžalovanému M. A.. Nepodmienečný trest odňatia slobody

uložený obžalovanému podľa § 294 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. n), písm. d) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona a § 39 ods. 4 Tr. zákona per analogiam vo výmere 3 roky je totiž neprimerane prísny a nezodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., keď okresný súd pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody dostatočne nezohľadnil nielen veľmi zlý zdravotný stav 73-ročného obžalovaného spôsobujúci prinajmenej jeho výrazné obmedzenie pohybu aj to len s pomocou francúzskych barlí, ale najmä tú skutočnosť, že obžalovaný tým, že priznal spáchanie skutku pod bodom 2/, ktoré bolo vlastne spúšťačom aj pre objavenie zbraní v mieste jeho bydliska (skutky 1/ a 3/) výrazne napomáhal pri objasnení predmetnej trestnej činnosti, pretože vo vzťahu k už spomínanému skutku pod bodom 2/, právne posúdenému ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a), písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a) a na § 139 ods.1 písm.c), písm.e) Tr.zák., bola jeho priznávajúca výpoveď podstatným a viacmenej aj jediným významným dôkazom preukazujúcim jeho vinu, keďže poškodený - brat obžalovaného A. A. - využil svoje právo v zmysle § 130 Tr.por. a práve z dôvodu vyššie označeného príbuzenského vzťahu vo veci nevypovedal.

Vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaným preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a zistené pochybenie v uvedenom smere sám napravil v prospech obžalovaného M. A.. Obžalovanému M. A. uložil podľa § 294 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 41 ods. 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. n), písm. d) Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona a § 39 ods.2 písm.d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, teda trest znížený pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby (ako v tomto smere správne postupoval už okresný súd, avšak ním uložená výmera trestu 3 roky bola neprimerane prísna z už vyššie uvedených dôvodov) a na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v tomto smere - ako tiež aj vo výrokoch o uložení trestu prepadnutia veci (dlhej strelnej zbrane - broková dvojka systému Lancaster, ruskej výroby, zn. TOZ model B, kalibru 16/16-70, výrobné číslo 57758, výrobcu TOZ-Tula) podľa § 60 ods.1 písm.a) Tr.zák. a ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktoré má svoje opodstatnenie v ustanovení § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. - vecne správne postupoval už súd prvého stupňa. Takto stanovený trest, spolu s dôvodne a v súlade so zákonom uloženým trestom prepadnutia veci a ochranným ambulantným protialkoholickým liečením, podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám pre jeho uloženie, pričom tento trest dostatočne zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu i pomery obžalovaného, aj z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie. Uložený trest v takto stanovenej výmere je aj dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného M. A. rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.